

35
Nri Uusi

Joulu=Wiisi,

Kokohon pandu

Turun Keisulla,

Laihiaan Kirkkoherralda,

Buona 1751.

Ja

LUKUSA,

Wastuubest PrändäTTY, Buona 1807.

THE END

JOHN H. B. ILLI

London 1852

Printed by

Richard Claverhouse

1852

THURSON

Printed and Published by

Muotti on tämä:

Olit on meill iloinen aika x.

I.

Yr pillti syndyi Betlehemis,
 Jonga wertaa en minä tiedä.
 Se ombi ihe Jumal ja Mies.
 Meit tahtoo Laiwaasen wiedä.
 Ei taida Hän enää nyt olla salas,
 Siis Laiwahast astupi tänne
 alas.

Ei kaho kōnhia ylön.
 Ikens Ihmisen lapsen laitta,

Ju.

Jumalan lapsi näin meitä saatta.
Jumal' Ihmisen langori tule.

2.

O kuinga on autuas Ihmisi'
olla.

Kosk' Jumala näin kunnioitta
Ihmistä ja tahto Ihmisen tulla,
Meit yhtentehensä otta.

Nyt saa jokahainen kuin ihmi-
nen on
Jumalan tygö tulla ja sanoa
nuon:

"Minä olen sukua kansas.

"Sinä olet, O Jumala, Isä
minull,

"Sill Poikasi weli min' olen si-
null,

"Ja Hän on yr liha mun kan-
san.

3. Mi:

Mitä muinen Ewalda langemises
 Turmeldin Edenin majas,
 Se tämän lapsen syndymises
 Paratur tuli Betle'min wajas.
 Manhain toivo on jo täytetty,
 Autuus on tullu, apu näytetty.
 Iloitkam syndiset ratki,
 Tämä Herra on ystävä kaikille
 meil,
 Jotk' pyydämme löytyä autuden
 teill'
 Eik' syndejäm soima ja matki.

Tämä Lapsi on olewa Duomari
 maan,
 Mutta niillä ei ole hätää,
 Jotk' hänen päällens' uskowat
 waan,
 Kuin

Kuin weli hän puolens heit
wetää;
Niinkuin ei lapsesta pelko ole,
Waan rohkiast sen tygö kaikki tulee.
Niin ei Tämä peljätä fetään.
Hänen heikko ja halpa ja köyhä
tilans
Meitä köyhä, halpoja rohwaise
kans
Turwalla käymähän eteen.

5.

Tästä nähdähän lembi ja ystä-
wäisyys
Tämän lapsen silmis ja huulis;
Sillä hän on niin armoa täys,
Ettei sitä nyrikän luulis.
Ets usk' kuin hän on sinull ar-
melias
Eh' olet syndinen wihelijäs;
O tätä kallista lahja!

Song

Jong Jumala näin meill andoi
Ja Meiksen koftu nyt edes
kandoi:

Täm on Vanhan merkki meill
wahwa.

6.

Kuka on jof ei wanhan syndy-
mäns wuog,

Tarwike huogat' ylikens,
Waan ne tämän äffen syndynen
luog

Uffolla turwatkon izens,
Niin tämä kuin syndyn on synnitä.

Heit kaikkia uudesta synnyttä,
Mielen ja sydämen muutta.

Nyt siis tälle lapselle sydämmes
ann,

Sitä warten on Jumal sen sei-
mehen pann.

Ohmettele tätä uutta.

Isot

Isot ilmoisa imehet!
Maasa merkit mainittawat!
Ilon ääni ihmellinen!
Rauhan rakkahan sanoma!
Sowinnon suloinen saarna!
Kiitos Runnia Jumalan!

Tänne nuoret tänne wanhat!
Paris Paimenden parasten
Joukosa Jumalan Lasten
Tätä Lasta Laupiaista
Kapalosa Eakomahan
Seimesä sylelemähän.

